

[Tyroll]

kunne også forestille sig, at der blev lavet egentlige finansieringsselskaber i forhold til partierne, som modtog beløbene og overførte dem til partierne osv.; der skulle nok vise sig at være mange smuthuller.

Men vi er positivt indstillede og vil gerne se i udvalget, om der skulle være muligheder for mere klart at få belyst, bl. a. hvad det er for klassemæssige interesser, som kommer til udtryk gennem de økonomiske midler, der bliver givet til partierne, og som altså styrer de aktiviteter, der foregår herinde. For det, der er tale om, er jo nok så meget, at det ikke bare er for det hellige demokratis skyld at disse midler bliver investeret i partierne, men nok så meget for at få nogle bestemte interesser varetaget.

Desuden kunne vi også godt tænke os, at man, hvis man skulle have noget reelt ud af en lovgivning på dette område, f. eks. indførte noget i retning af øvre grænser for brug af midler i forbindelse med valgkampe osv., og at det måske i højere grad ville betinge, at det smagte en lille smule mere af demokrati, når det gælder de forskellige partiers muligheder. Men altså selve problematikken vil vi meget gerne se på og bl. a. også prøve at se, om ikke det kunne være muligt at finde nogle veje under udvalgsbehandlingen til at løse de problemer, der er med at få klargjort de klassemæssige interesser, der egentlig er bag partierne.

Honoré (KrF):

Kristeligt folkeparti har principielt ikke noget imod, at forskellige interesseorganisationer støtter politiske partier. Vi har noget imod, at f. eks. fagforeninger tvangsudskriver bidrag fra medlemmerne til politiske partier, men hvis det er frivilligt, har vi ikke noget imod det.

Vi mener bare, det er af betydning for offentlighedens bedømmelse af de politiske partier, at offentligheden kan få at vide, hvilke organisationer der støtter disse partier, og hvor mange penge de lægger i kassen. Det er jo det, retsforbundets forslag vil give offentligheden mulighed for at erfare.

Men på den anden side synes vi, at retsforbundets forslag går for vidt; der er for meget snagen i dette forslag. Vores væsentligste indvending mod forslaget er, at vi vanskeligt kan se, hvad det kommer offentlige-

den ved, hvad de politiske partier bruger pengene til, altså udgiftssiden. Det er helt i orden, at man får at vide, hvor en del af partiernes indtægter kommer fra – den del af indtægterne, der stammer fra organisationerne – men vi synes ikke, at offentligheden har noget rimeligt krav på at få at vide, hvad disse penge bruges til, om det er til viskelædere, om det er til kilometerpenge, eller hvad det nu er. Det synes vi er en utidig snagen i disse organisationer. Vi kan ikke se, det har nogen demokratisk funktion, at man får disse ting at vide. Vi er fuldstændig uenige med SFs ordfører, der går så langt som til at ønske, at privatpersoners navne og bidrag også bør oplyses. Hvad er dog det for en frygtelig snagen i private menneskers økonomi? Det er ikke forslagstillernes tanke, vil jeg da skynde mig at sige.

Vi er altså positive over for nogle af tankerne i forslaget, men negative over for, at man skal snage i partiernes anvendelse af de indkomne beløb.

Freddy Madsen (DKP):

Vi er principielt enige med retsforbundet og tilhængere af, at de politiske partier skal redegøre for, hvorfra de får deres indtægter, og vi har såmænd heller ikke noget imod, at de skal redegøre for, hvad de bruger pengene til. Jeg har forståelse for, at kristeligt folkeparti ikke er særlig indstillet på at lade offentligheden vide, hvor mange penge de bruger til viskelædere, for det er sikkert et højt nødvendigt redskab i kristeligt folkepartis politik.

Men naturligvis er der en lang række problemer i disse ting. Når hr. Honoré taler om, at fagbevægelsen tvangsudskriver kontingenter til politiske partier, er vi ikke enige i den problemstilling. Vi er – det er vist heller ikke noget ukendt – uenige i den måde, som fagbevægelsen giver politiske tilskud på – det er af helt politiske årsager – men om nogen tvangsudskrivning er der jo ikke tale, idet de demokratisk opbyggede organisationer i fagbevægelsen beslutter at bruge de penge på denne eller hin måde, og det må være fagbevægelsens ret. Derfor synes vi heller ikke, der er noget at skjule. Vi synes, det er rimeligt, at offentligheden får besked om det.

Men et langt større problem – og det har vi tidligere gjort rede for også i diskussionen